

[Peter Brixtofte]

Sammenfattende må de mange love betegnes som et målbevidst socialdemokratisk angreb på den private ejendomsret i Danmark. En række af indgrebene sker oven i købet med tilbagevirkende kraft.

Jeg vil godt fremhæve følgende 15 punkter:

Man vil brandskatte aktier og erhvervsjendomme, endda med tilbagevirkende kraft. Det har den samfundsmæssige konsekvens, at de store fonde med Lønmodtagernes Dyrtingsfond i spidsen kommer til at eje og styre det danske erhvervsliv.

Dernæst bliver ejerboliger beskattet langt højere, fordi rentefradragsretten forringes væsentligt mere end svarende til den symbolske nedsættelse af lejeværdien. Dette erkender regeringen også i et svar til Skatteudvalget.

For det tredje bliver ejere af sommerhuse og pensionister i ejerboliger ramt særlig hårdt, for de får ikke engang den symbolske nedsættelse af lejeværdien.

Derudover kan ejerboligerne i fremtiden forvente nye skatteforhøjelser, når rentefaldet slår igennem i form af højere ejendomsvurderinger. Det fører til højere ejendomsskatter og højere lejeværdi. Går vi nogle år frem, så er lejeværdien steget, ejendomsskatterne steget og rentefradragsretten blevet forringet.

For det femte kommer unge med særlig stor gæld i forbindelse med uddannelseslån i vanskeligheder på grund af rentefradragsrettens forringelse, og dér vil regeringens henvisning til en bistandsordning ikke hjælpe.

For det sjette opsiges regeringen ensidigt boligspare- og uddannelseskontrakter, hvorefter disse mennesker tvinges til en opsparing med lav forrentning.

For det syvende skal bilejere betale langt mere for at benytte bilen. Det rammer de mennesker, der har langt til arbejde, og dem, der ikke har muligheder for at benytte offentlige transportmidler. De forhøjede benzinafgifter burde i det mindste have været modsvaret af en nedsættelse af vægtafgiften.

For det ottende rammes handelsrejsende og andre særlig hårdt, fordi de er afhængige af en firmabil.

For det niende rammes omkring 200.000 mennesker, der i forbindelse med en skilsmisse er pålagt børne- eller underholdsbidrag, for de vil rammes af begrænsningen af fradragsværdien af de nævnte bidrag.

For det tiende rammes pensionssparene hårdt af den nye bruttoskat, der fører til lavere pensionsudbetalinger. Det er ikke altid, jeg har været enig med min kollega fra Gladsaxe, borgmester Ole Andersen, men når han i går til Politiken, 3. sektion, side 6, siger følgende negativt om reformen, så er jeg enig:

»Regeringens skattereform rammer LO-arbejdernes nye pensionsopsparinger hårdt. Specialarbejdere, ufaglærte kvinder og andre store grupper på arbejdsmarkedet får deres nye pensionsordninger beskåret med 8-10 pct. på grund af skattereformen.«

Det er ikke noget, vi i Venstre siger; det er noget, den socialdemokratiske borgmester Ole Andersen fra Gladsaxe siger. Jeg har altid været vant til at lytte til, hvad han siger, og jeg er sikker på, at også dette er rigtigt.

Det følges op af en meget hård kritik fra tjenestemændenes organisationer. Jeg synes, de bruger så hårde ord, at det er langt mere, end hvad Venstre kan få sig selv til at sige, men vi forstår den harme, som tjenestemandorganisationerne giver udtryk for over for den måde, man har lavet om på disse regler på.

Der er en anden gruppe, som rammes særlig hårdt, og det er dem, der sparer op til kapitalpension, for fradragsværdien begrænses, samtidig med at skatten på udbetalingerne uændret er på 40 pct.

For det tolvte rammes opsparingen i de små selvstændige virksomheder og i landbruget særlig hårdt – enten på grund af den nye goodwillbeskatning eller på grund af den nye kapitalvindingskat.

For det trettende vil jeg nævne, at regeringen ikke har været lydhør over for Vestres og andres forslag om at lette vilkårene for den del af vore serviceerhverv, der hedder hotel- og restaurationsbranchen, og som i forvejen er hårdt ramt af konjunkturerne og den tidligere skattereform. Momsen bør aftrappes, og repræsentationsfradraget bør forhøjes; det giver job, det giver elevpladser, og det giver valuta til Danmark.

For det fjortende vil jeg nævne, at familier med én indkomst fremtidig skal betale langt mere i indkomstskat end familier, hvor indkomsten er fordelt på to. Jeg forstår ikke, hvordan man kan medvirke til et sådant yderligere angreb på de familier, hvor der kun er én, der tjener pengene, mens den anden passer hjemmet.